

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 351/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

519/2010. (XII. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. július 19-én előterjesztett **panaszát** a 2010. december 15-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2010. július 19-én terjesztette elő elektronikus úton panaszbeadványát – amelyet augusztus 2-án aláírásával megerősített és egyben kiegészített – amelyben a vele szemben 2010. július 17-én foganatosított rendőri intézkedést kifogásolta.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2010. július 17-én, hajnali kettő óra körül B. községben, a B. utcában igazoltatatta őt egy rendőr. A panaszos édesapja személygépkocsiját vezette. Rajta kívül még négy ember tartózkodott az autóban, „akik bár fogyasztottak alkoholt, nem voltak részegek”. A panaszos előadta, hogy unokahúgát szállította haza, de mivel sötét volt, és régen járt arra, túl ment, ezért vissza szeretett volna tolatni, azonban az őt követő rendőrautó ebben megakadályozta, ezért kénytelen volt az úton keresztbe állva hagyni az autót. Az intézkedő rendőr

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

normális hangnemben elkérte a panaszos iratait, majd a gépkocsi forgalmiját és a tartozékokat. Ebben a panaszos testvére volt segítségére, ami az intézkedő rendőrnek „nem tetszett”.

Miután a rendőr mindent rendben talált, a panaszossal levő polgárőr arra kérte, hogy fújja meg a szondát. Mivel többszöri próbálkozás után sem sikerült az, a rendőr „gúnyolódva, hangját erélyesen felemelve” elmagyarázta, hogy miképpen kell azt használni.

Amikor egyértelművé vált, hogy a panaszos nem fogyasztott alkoholt és a gépjárművel kapcsolatban is mindent rendben talált, a panaszos testvére segítése, vagyis jelenléte zavarta őt, ezért az ő adatait kérte el. A panaszos testvére iratai a szálláshelyen maradtak, de mivel lakcíme a panaszoséval megegyezik, ezért a panaszos igazolta őt. Ezt követően a rendőr beszállt a gépjárműbe, a panaszos feltételezése szerint azért, hogy lekérdezze az adatokat.

Ekkor megjelent egy személygépkocsi, amelyikből kikiabált valaki, „hogy melyik az?!”. Ez a személy a panaszos – helyszínen tartózkodó – unokahúgának a volt barátja, az intézkedő rendőr haverja volt. Ezzel a személlyel kapcsolatosan a panaszos úgy nyilatkozott, hogy nem tudták, hogy ő milyen módon került oda, és tulajdonképpen az egész igazoltatáshoz mi köze volt. A panaszos ezért odament hozzá, és megkérte, hogy forduljon meg, majd a panaszos visszament a „többiekhez”. Miután az intézkedő rendőr kiszállt a gépkocsiból, szűrő és vágótárgy után kérdezett és megmotozta a panaszos testvérét. Ezután az egész autót alaposan átvizsgálta, majd elment.

Az intézkedés befejeztével, az utcából kiérve a panaszos azt észlelte, hogy az intézkedő rendőr azzal az emberrel beszélget, aki az igazoltatáskor megjelent. Miután meglátta a panaszost, elindult utána, és követte őt, majd amikor a panaszos megállt, hogy a velük tartózkodó hölgy kiszálljon a kocsiból, a rendőrautó megelőzte őt. Mikor a panaszos elindult a rendőrautó előttük haladt, többször hirtelen belassított, ami többszöri hirtelen fékezésre kényszerítette a panaszost. Miután a panaszost ez akadályoztatta a haladásban, ezért az autót megelőzte a rendőrt, aki villogott egyet, de továbbment.

A panaszos másnap elmesélte a történeteket a rokonainak, akik panaszkodtak, hogy az intézkedő rendőr nem minden esetben jár el megfelelően. A panaszos úgy ítélte meg, hogy a rendőr vele szembeni megnyilvánulása nem volt rendőrhöz méltó, ezért szolgálati lakásánál megjelent, hogy beszéljen a rendőrrel. A panaszos „elnézést kérve a zavarásért” elkérte a rendőr azonosítószámát.

A rendőr ezt megtagadta, hivatkozással arra, hogy az nincsen birtokában és fejből, pedig nem tudja azt. A panaszos ekkor tájékoztatta arról, hogy viselkedése miatt panaszt fogok tenni ellene, és megkérdezte, hogy mi volt a célja az éjszaka foganatosított igazoltatással, és hogy miért követte őket. „Gúnyolódva-kinevetve” annyit reagált a rendőr, hogy „csak”. Majd megjegyezte, hogy tulajdonképpen a

panaszos testvérével volt problémája. Ezt követően, a panaszos édesanyját is kigúnyolta, majd miután odament hozzájuk a panaszos testvére, a rendőr kihívta a rokonait és megfenyegette a panaszost, hogy zaklatásért feljelenti őket. Ezután kiment a kapun a rendőr, és elzavarta a panaszost, majd nagyon közel megállt testvére előtt és provokálni kezdte. A panaszos meg akarta akadályozni az esetleges következményeket, ezért közéjük állt. Ekkor a körzeti megbízott édesanyja megjegyezte, „mégsem kellett volna ittasan vezetni”, mire a panaszos tájékoztatta arról, hogy a gépkocsit ő vezette, és nem fogyasztott alkoholt. Ezt követően a panaszos előadta, hogy a rendőr „felesége” becsmérő szavakkal illette őket, amihez a rendőr is csatlakozott, és hozzátette azt is, hogy „ez az egész nagyon sokba fog kerülni” a panaszosnak, majd a becsmérést továbbfolytatta.

A panaszos beadványában cáfolta az őt minősítő szavak igazságát, majd pedig nem a konkrét, hanem másokkal szembeni intézkedések vonatkozásában fejtette ki véleményét a körzeti megbízott magatartásáról és intézkedéseiről, kifogásolva azok jogszerűségét. Kifejtette továbbá, hogy panaszával a rendőr magatartása miatt általánosságban fordult a Testülethez.

2) A Testület titkárságvezetője 2010. július 20-án, telefonon arról tájékoztatta a panaszost, hogy „a Testület vizsgálatot egy rendőr magatartása miatt nem, csupán konkrét rendőri intézkedés kapcsán indíthat.” A panaszos az arra vonatkozó kérdésre, hogy kéri-e ennek ismeretében a 2010. július 17-én történt rendőri fellépés kivizsgálását, a panaszos igenlő választ adott.

3) A panaszos beadványának 2010. augusztus 2-án kelt kiegészítésében úgy nyilatkozott, hogy a vele szemben 2010. július 17-én éjjel intézkedő rendőr az intézkedés kezdetén nem mutatkozott be, és nem igazolta magát sem azonosító jelvénnel, sem szolgálati igazolvánnyal. A rendőr nevét a panaszos a rokonaitól tudta meg.

A panaszos megjelölte, hogy az első durva hangnemre akkor került sor, amikor a panaszos testvére a forgalmi átadásában és a tartozékok bemutatásában segítette őt.

A légzés-minta vétel kapcsán elmondta, hogy a rendőr utasította annak megfújására, de annak okát nem közölte vele a rendőr. Az ott tartózkodó polgárőr szólt a rendőrnek, hogy a panaszos a szondát nem tudja megfújni. Ennek hatására a rendőr – gúnyolódva azon, hogy azt ne vegye a panaszos a szájába – ismételtén felszólította a panaszost annak megfújására, majd harmadik alkalommal még erélyesebben magyarázta el annak használati módját.

Hozzátette azt is, hogy arról nem adott tájékoztatást a rendőr, hogy hová fordulhat panasszal. Ezért is ment másnap a rendőr lakásához, ami a rendőrség mellett található.

A Testület tájékoztatása ellenére a panaszos nem nyilatkozott arról, hogy a testvérének van-e panasza az eset kapcsán, illetőleg arra vonatkozóan nem is csatolt meghatalmazást.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedéssel kapcsolatban, illetőleg megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, valamint a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A helyi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztályának jelentése a következő információkat tartalmazza az esettel kapcsolatban.

A jelentő (intézkedő) r. zászlós a helyi körzeti megbízott, aki 2010. július 16-án 20 órától 2010. július 17-én 6 óráig látott el szolgálatot a község bel-és külterületén. A szolgálatot egy polgárőrrel látta el a körzeti megbízott.

A r. zászlós szolgálatba lépéskor a napi feladatokat (eligazítást) a körzeti megbízotti naplómba rögzítette, mely szerint 0 órától 2 óra 30 percig a szórakozóhelyeket, kiemelten a diszkót, és annak környékét, valamint a kivezető utak ellenőrzését hajtotta végre.

Szolgálat végrehajtása során észlelte, hogy az egyik vendéglátó ipari egységnél három parkoló gépjármű állt az este folyamán huzamosabb ideig.

Tekintettel arra, hogy korábbi évek tapasztalatai alapján a legtöbb ittas járművezetést a hétvégén italozó, majd járművet vezető személyek követik el, rendszeresen közlekedésrendészeti intézkedéseket, ellenőrzéseket hajt végre ezen a területen a járművet vezető személyek körében. Az ellenőrzések elsődleges célja az ilyen esetekben az ittas járművezető kiszűrése, megelőzve egy esetlegesen súlyos következményekkel járó közlekedési balesetet. A r. zászlós megjegyezte, hogy 2003. októberében egy ilyen „diszkó baleset” során a helyi körzeti megbízott illetékességi területén, a járművezető ittassága miatt történt közlekedési baleset során tömegszerencsétlenségben több személy meghalt és megsérült, ami nagy közfelháborodást váltott ki a lakosság körében.

2010. július 17-én 2 óra 20 és 2 óra 30 perc körüli időben észlelte, hogy a vendéglátó ipari egység előtt már huzamosabb ideje tartózkodó egyik személygépkocsi elindul. Ekkor a szolgálati járművel, a diszkótól kb. 300 méterre volt a körzeti megbízott, ezért csak annak tényét látta, hogy a jármű tőle távolodó irányba elindul a diszkó parkolójából, ugyanakkor azt nem látta, hogy kik ülnek a járműben.

Ezután a gépkocsi után indult, majd a B. utcán mögötte haladva, megkülönböztető fényjelzéssel (hang nélkül) állj jelzést adott a jármű részére. A fényjelzésre a jármű

késlekedve állt meg, majd a megállást követően tolatni kezdett. Ekkor a r. zászlós a szolgálati járművel kb. 50-100 m-re volt a megállított jármű mögött. Amikor a jármű megállt a jármű vezetője, a panaszos és egy további személy, aki a hátsó utasként foglalt helyet, a járműből kiszállt. A körzeti megbízott a napszaknak megfelelő köszönés, tisztelgés és bemutatkozás után (azonosító jelvénye jól láthatóan ruházatán volt) közölte a járművezetővel a közúti ellenőrzés tényét, kérte, hogy adja át a személyi és menetokmányokat ellenőrzés céljából, majd közölte vele, hogy alkoholszondás ellenőrzést fog vele szemben foganatosítani. A jelentés arról számolt be, hogy az alkoholszondás ellenőrzést hiteles, 07817 D sorszámú, Lion típusú alkoholszondával végezte el a rendőr, ami a kifűjást követően negatív értéket jelzett. A szonda megfűjásának helyes módjáról a panaszos tájékoztatása a szondáztatás közben megtörtént.

Az intézkedés megkezdését követően az egyik utas (aki a panaszos testvére) szinte folyamatos jelleggel megjegyzéseket tett, azzal kapcsolatosan, hogy miért intézkedik a rendőr velük szemben a rendőr. Ez a személy míg többször folyamatosan beleszólt az intézkedésbe, és egyre indulatosabban megjegyzéseket tett.

Tekintettel arra, hogy a körzeti megbízott rendőrként egyedül volt szolgálatba, a személy kilétéről semmilyen információja nem volt, folyamatosan indulatosan lépett fel vele szemben, és attól is tartania kellett, hogy súlyosabb ellenszegülés, esetleges támadás is várható részéről, ezért a közrend, közbiztonság védelme érdekében ezt a személyt is igazoltatásra szólította fel. Személyazonosításra alkalmas okmányt azonban ez a személy nem tudott a r. zászlós részére átadni, így az adatait bemondás alapján egyeztetette, majd a körözési nyilvántartásban az ügyeleten keresztül priorálta. Az adatok helyesek voltak, a személy a körözésben nem szerepelt. Az igazoltatást követően – az intézkedés alatt tanúsított magatartása miatt, valamint az intézkedés biztonságos lefolytatása végett – közbiztonságra különösen veszélyes eszköz felkutatására irányuló ruházatátvizsgálást hajtott végre. A rendőr hozzátette azt is, hogy a priorálást panaszossal szemben is végrehajtotta, akit szintén nem köröztek.

A jelentés arról számolt be, hogy a r. zászlós a járművet nem vizsgálata át, abba ő nem nyúlt bele. Közlekedésrendészeti intézkedés keretében ugyanakkor kérte a járművezetőt, hogy a kötelező tartozékokat mutassa be. Azt a panaszos bemutatta, a r. zászlós pedig nézte, hogy minden rendben van-e.

Az intézkedés során a rendőr szankcionálható jogsértést nem észlelt, így az intézkedést befejezte. Ekkor megkérte a panaszost, hogy biztosítsa a részére a szabad továbbhaladást, mivel ő a járművével a tolatás közben az úttesten kissé oldalirányban állt meg. Ezen kérésnek a panaszos eleget tett.

Az intézkedés alá vont gépkocsiban egyébként még utasként foglalt helyet három másik személy, akikkel szemben nem intézkedett a r. zászlós.

Az intézkedés végrehajtására a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 44. §-ának (1) bekezdése alapján került sor. Ezen jogszabályhely (1) bekezdése b) pontja alapján a közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizte a r.

zászlós a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemen tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait.

A r. zászlós a panaszos igazoltatását az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással, az Rtv. 44. §-ának (1) bekezdésében, valamint a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 38. §-ában foglaltakra tekintettelajtotta végre. A gépkocsi egyik utasát pedig az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése első fordulata tekintettel, azaz a „közrend, a közbiztonság védelme érdekében” igazoltatta, figyelemmel a Szolgálati Szabályzat 38. §-ára. Ugyanennek a személynek a ruházatát az Rtv. 30. §-ának (1)-(2) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 40. §-ának (1) bekezdése alapján – közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrése céljából – vizsgálta át.

A panaszossal szemben az Rtv. 44. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján, rendszeresített „Lion” alkoholszondával végezte el a r. zászlós alkoholszondás ellenőrzést.

A körzeti megbízott jelentésében rögzítette továbbá azt is, hogy az intézkedés során az eset összes körülményét figyelembe véve (rendőrként egyedül volt jelen, a járműben öten ültek, az egyik utas indulatos viselkedett) kiemelten szem előtt kellett tartania a Szolgálati Szabályzat 4. §-ának (4) bekezdésében foglaltakat, mely szerint „a rendőri intézkedés közben körültekintően kell eljárni. A rendőrnek arra kell törekednie, hogy megelőzze, hogy megtámadják, lefegyverezzék, figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják”. Hozzáfűzte azt is, hogy intézkedése során végig kultúrált hangnemben beszélt velük, sértő kijelentéseket nem tett. Az intézkedést követően a helyszínen annak tényét, hogy panasszal kíván élni a panaszos, felé nem közölte, annak lehetőségéről tájékoztatta őt és jelenlevőket.

A jelentés tartalmazza az intézkedést követő napon történt események leírását is, amely szerint a panaszos és testvére, valamint egy idősebb nő megjelent a pihenőidejét töltő körzeti megbízott otthonánál. A panaszos először a r. zászlós nevét és jelvéyszámát akarta megtudni, mire a rendőr megkérdezte tőle, „milyen célból kellene megadnia” azt. Erre a panaszos elmondta, hogy panaszt kíván tenni Budapesten, erre a rendőr azt felelte, hogy azt megteheti a helyi Rendőrkapitányságon is, valamint tájékoztatta arról, hogy jelenleg nincsen szolgálatban, pihenő idejét tölti, és, hogy szolgálati idejében rendelkezésre fog állni. Ezt követően a panaszos elkezdte negatív jelzőkkel illetni őt, amihez nem sokkal később csatlakozott az addig a gépkocsiban várakozó férfi és idősebb nő is. Továbbra is hangosan, egymás szavába vágva szidalmazták a rendőrt, mire felszólította őket, hogy hagyjanak fel azzal a magatartással. A történeteket telefonon jelentette közvetlen parancsnokának a r. zászlós. A fentiek mély megbotránkoztatást, felháborodást és riadalmat keltett a rendőrből és családtagjaiban, ezért a panaszossal és testvérével szemben feljelentéssel élt.

2) A garázdaság szabálysértésének elkövetése miatt tett feljelentés a panaszossal szembeni intézkedéssel kapcsolatosan a történeti tényállást a jelentéssel egyező módon tartalmazza az alábbi kiegészítéssel.

A diszkó parkolójában másik két jármű is parkolt huzamosabb ideig, amelyek valamivel korábban indultak el onnan. A r. zászlós őket is ellenőrzés alá vonta, oly módon, hogy a gépjárművezetőkkel szemben szintén alkoholszondás ellenőrzést fogantatosított.

A panaszos gépkocsijába utazó férfi a feljelentés szerint „elégge” ittas állapotban volt, és azt sérelmezte, hogy miért őket vonta intézkedés alá a rendőr. Majd pedig szonda alkalmazását kifogásolta.

3) A „KMB szolgálati napló” 2010. július 16-án 0 órától 2 óráig terjedő időtartamára vonatkozóan a következő információt tartalmazza: „szórakozóhelyek, diszkók, kivezető utak ellenőrzése”.

III.

A Testület a panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott rendőrségi dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszossal szembeni 2010. július 17-ei rendőri intézkedés jogszerűségét és annak módját.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, 13. §-ának (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz, az 59. §-ának (1) bekezdésében rögzített személyes adatok védelméhez, az 54. §-ának (1) bekezdésében garantált emberi méltósághoz és személyi biztonsághoz való jogát, valamint 57. §-ának (5) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát az alább írtaknak megfelelően. Érintette továbbá a rendőri magatartás a panaszos Alkotmány 70/D. §-ának (1) bekezdésében garantált testi épséghez való jogát is.

1) A Testületnek abban kellett először állást foglalnia, hogy a panasz mely része vonatkozásában van hatásköre vizsgálatot folytatni az eljárást szabályozó Rtv. 92. §-a alapján. Ezen jogszabályhely (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése szerint a panasz meghatalmazott útján is előterjeszthető.

a) A panaszbeadvány egyrészről tartalmaz olyan elemeket, amelyek a panaszos testvérével szembeni intézkedéssel kapcsolatosak, így például, hogy az intézkedő rendőr őt is igazoltatta, ruházatát pedig átvizsgálta.

Annak érdekében, hogy a Testület megbizonyosodjon arról, hogy a panaszos testvérével szembeni intézkedést is sérelmezi-e panaszos, a számára megküldött tájékoztató levélben a Testület felhívta a figyelmét egyrészt arra, hogy mindenki csak olyan intézkedés miatt fordulhat a Testülethez panasszal, amit személy szerint vele szemben foganatosítottak, és az ő jogát vagy jogos érdekét érintette. Másrészt tájékoztatta arról is, hogy amennyiben a vele utazó személyeknek is panaszuk van (testvére, unokatestvére), annyiban személyesen vagy meghatalmazott útján is előterjeszthetik azt. A tájékoztatás arra is kiterjedt, hogy a panaszos is képviselheti őket az eljárás során, abban az esetben, ha Testület részére megküldi az ahhoz szükséges meghatalmazást.

A panaszos meghatalmazást nem csatolt, sőt a fent ismertetett tájékoztatással kapcsolatosan érdemi nyilatkozatot sem tett panaszja kiegészítésében.

Figyelemmel ezért arra, hogy a panaszeljárást az érintett, azaz a panaszos testvére nem kezdeményezte, és a panaszos kivizsgálásának szándékáról meghatalmazást sem csatolt a panaszbeadványhoz, **a panaszos testvérével szemben foganatosított rendőri intézkedés jogszerűségének vizsgálatát a Testület hatáskörének hiánya miatt nem végezhette el, ezért a panasz ezen részét nem értékelte.**

b) A panasz második felében a panaszos az intézkedés napját követően történt eseményeket írta le. Ekkor a panaszos ugyanis megjelent a vele intézkedő rendőr lakásánál – mivel úgy gondolta, hogy a korábbi, vele szembeni megnyilvánulása nem rendőrhöz méltó volt –, aki a rendőrségi jelentés tanúsága szerint szabadnapját töltötte és nem volt szolgálatban. A panaszos „elnézést kérve a zavarásért” elkérte a rendőr azonosítószámát, aminek közlését a panaszos állítása szerint a rendőr megtagadta, mondván, hogy az nincsen nála, annak számát pedig nem tudja fejből. A rendőr jelentése ezzel kapcsolatban arról számolt be – egyező módon azon rész tekintetében, hogy a panaszos elkérte a rendőr azonosító számát –, hogy a rendőr megkérdezte a panaszostól, hogy milyen célból kéri azt, mire a panaszos elmondta, hogy panaszt kíván tenni Budapesten. A rendőr ekkor elmondta, hogy panaszát megteheti a helyi Rendőrkapitányságon is, valamint tájékoztatta arról, hogy jelenleg nincsen szolgálatban, pihenő idejét tölti, és, hogy szolgálati idejében rendelkezésre fog állni.

A fentebb hivatkozott jogszabályi rendelkezés [Rtv. 92. §-ának (1)] értelmében a Testület hatásköre rendőri intézkedés, annak elmulasztása és kényszerítőeszköz alkalmazása jogszerűségének vizsgálatára terjed ki. A vizsgált eset ezen része kapcsán a rendőrségi dokumentumokban és a panaszbeadványban sem található olyan utalás, amely arra engedne következtetni, hogy a rendőr szolgálatba helyezte volna magát, majd intézkedés kezdeményezett volna a panaszossal szemben otthonánál. A panaszos olyan kifogást pedig nem fogalmazott meg, amely rendőri intézkedés mulasztására vonatkozott.

Azzal összefüggésben pedig, hogy a körzeti megbízott nem adta meg azonosító számát a panaszosnak, a következő magyarázat adható. Az Rtv. 20. §-a [lásd III. rész 2)

pontja] a rendőr azonosítási kötelezettségét arra az esetre írja elő kötelező jelleggel, amikor a rendőr konkrét intézkedést foganatosít. Jelen esetben, mivel a körzeti megbízott intézkedést nem foganatosított, így maga az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettség sem terhelte őt.

Összességében az állapítható meg a fenti adatok és a Testület eljárására vonatkozó rendelkezések alapján, hogy – rendőri intézkedés híján – a panasz ezen része vonatkozásában sincsen hatásköre a Testületnek eljárni.

2) Ezt követően a Testület a július 17-én éjjel történeteket vizsgálta meg, ezen belül pedig a panaszossal szembeni közlekedésrendészeti intézkedés jogszerűségét és az annak keretében foganatosított további intézkedéseket értékelte.

a) A rendőri jelentés szerint az intézkedés végrehajtására Rtv. 44. §-ának (1) bekezdése alapján került sor. Ezen jogszabályhely (1) bekezdése b) pontja szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen, a jogszabályban meghatározottak alapján.

A rendőr előadta a közlekedésrendészeti intézkedések szükségességével összefüggésben azt, hogy a korábbi évek tapasztalatai szerint a legtöbb ittas járművezetést a hétvégén italozó, majd járművet vezető személyek követik el. A vizsgált napon foganatosított ellenőrzések elsődleges célja az ittas járművezető kiszűrése volt, megelőzve egy esetlegesen súlyos következményekkel járó közlekedési balesetet. A rendőr a panaszolt intézkedés időpontjában egy helyi szórakozóhely közelében látta el szolgálatát, amely szórakozóhely parkolójában állt a panaszos gépkocsija. A panaszos gépkocsija a rendőri iratok szerint hosszasan tartózkodott ott. A rendőri intézkedésre azt követően került sor, hogy a panaszos gépkocsijával a szórakozóhelyet elhagyta.

A rendőri jelentés szerint a körzeti megbízott a panaszos igazoltatását Rtv. 29. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással valamint az Rtv. 44. §-ának (1) bekezdésében és a Szolgálati Szabályzat 38. §-ában foglaltakra tekintettel hajtotta végre.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése rögzíti az igazoltatás okait. Ezek szerint rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja többek között azt, akinek a személyazonosságát közlekedésrendészeti ellenőrzés során kell megállapítani.

A Szolgálati Szabályzat 38. §-a pedig a következőket rögzíti. Az (1) bekezdés kimondja, hogy az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel. Felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal

összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, illetőleg – szükség szerint – a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmány-nyilvántartásban. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint az igazoltatás során meg kell állapítani a személy azonosságát, és az igazoltató lapon rögzíteni kell annak az igazoltatottnak az Rtv. 29. §-ának (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatásának helyét, idejét és okát, akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják.

Háttérjogszabályként továbbá említést kell tenni a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvényről (a továbbiakban: Kkt.). A jogszabály 44. §-ának (3) bekezdésének első mondata előírja, hogy az ellenőrző hatóság, jelen esetben a rendőrség jelzésére a jármű vezetője a járművet köteles megállítani, személyazonosságát és járművezetési jogosultságát igazolni, a jármű és tartozékai, a rakomány, az okmányok ellenőrzésével kapcsolatos felhívásnak eleget tenni.

A Testület megítélése szerint a rendőr által hivatkozott Rtv. 44. §-a egyfajta általános felhatalmazást nyújt a rendőr számára ahhoz, hogy a közlekedés szabályok megtartását ellenőrizze. Ennek keretében a rendőr ellenőrizheti a gépjármű okmányaira vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait. Az Rtv. 29. §-a pedig külön nevesíti a közlekedésrendészeti ellenőrzést, mint a személyazonosság megállapításának egyik indokát. **Figyelemmel a hivatkozott rendelkezésekre a Testület a panaszos közlekedésrendészeti ellenőrzés keretében való igazoltatását jogszerűnek ítélte meg, ezáltal a személyes adatok védelméhez és a tisztességes eljáráshoz való jogát nem érte sérelem.**

b) A Testület ezt követően azt tisztázta, hogy milyen jogszabályi felhatalmazás alapján vizsgálta át a körzeti megbízott a panaszos gépkocsiját.

A III. rész 3) pontjának a) pontjában idézett Rtv. 44. §-ának (1) bekezdés b) pontja arra is lehetőséget biztosít, hogy a közlekedésrendészeti intézkedés keretében a rendőr ellenőrizze a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását.

A Kkt. 44. §-ának (1) bekezdése értelmében a közúti közlekedés ellenőrzésének ki kell terjednie – többek között – a közúti közlekedés rendjére, valamint a közúti közlekedési szolgáltatások és a közúti járművek üzemeltetésének szabályszerűségére, illetve a jármű üzemeltetésére vonatkozó előírások megtartására, ideértve az adott tevékenységhez előírt okmányok, engedélyek, jelzések, felszerelések ellenőrzését is.

A r. zászlós jelentésében kifejezésre jutatta azt, hogy ő a panaszos járművét nem vizsgálata át, abba ő nem nyúlt bele, ugyanakkor közlekedésrendészeti intézkedés keretében kérte a panaszost arra, hogy a kötelező tartozékokat mutassa be. A panaszos bemutatta a tartozékokat, a körzeti megbízott pedig ellenőrizte, hogy azok megfelelnek-e az előírásnak.

A fent idézett törvényi előírások kötelezettségként írják elő a rendőrök részére a felszerelésekre, illetve tartozékokra vonatkozó előírások ellenőrzését. **A Testület ezért megállapította, hogy megfelelő jogalappal és a kötelezettségének eleget téve járt el a rendőr, akkor, amikor ellenőrizte a felszerelések meglétét, ezáltal pedig nem sérült a panaszos Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való joga.**

c) Végül azt kellett a Testületnek mérlegelnie, hogy a megfelelő jogalap birtokában alkalmazott-e a rendőr a panaszossal szemben alkoholszondát.

A rendőri jelentés e tekintetben is az Rtv. 44. §-a (1) bekezdésére hivatkozott, azon belül pedig a c) pontra. A panaszos ellenőrzését a r. zászlós a rendszeresített „Lion” alkoholszondával végezte el. A hivatkozott rendelkezés szerint a rendőr kötelezheti a jármű vezetőjét rendszeresített eszközzel légzésminta, ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevételeivel vér-, vizelet- és műtétnek nem minősülő módon egyéb minta adására.

Az országos rendőrfőkapitány 35/1995., illetőleg az ezt hatályon kívül helyező, az elektromos alkoholszondák rendőrségi alkalmazásáról szóló 17/1996. (VI. 3.) számú intézkedésével országosan bevezette a SERES ETHYLOMETER 670-TH és a SIEMENS ALCOMAT típusú (utóbbi Bács-Kiskun és Heves megyékben), az OMH által hitelesített alkoholkoncentráció-mérő berendezést és a LION Alcometer SD-400 típusú alkoholtesztet.

A rendőri jelentés az aznapi ellenőrzések indokaként és céljaként az ittas járművezetők kiszűrését jelölte meg, a közlekedési balesetek megelőzése érdekében. A r. zászlós arról is tájékoztatást nyújtott, hogy a tapasztalatok alapján az a következtetés vonható le, hogy legtöbb ittas járművezetést a hétvégén italozó, majd járművet vezető személyek követik el.

A panaszos ellenőrzését a rendőr hiteles, 07817 D sorszámú, Lion típusú alkoholszondával végezte el, ami a kifújást követően negatív értéket jelzett. A szonda megfújásának helyes módjáról a panaszos tájékoztatása a szondáztatás közben megtörtént.

Az Rtv. értelmében a rendőr bármiféle többlet körülmény és indok nélkül is kötelezheti a jármű vezetőjét – rendszeresített eszközzel – légzésminta adására. A Testület rámutat arra, hogy a 283/2009. (IX. 30.) számú állásfoglalásában a következőket mondta ki: „Az Rtv. hivatkozott rendelkezéséből az látható, hogy az intézkedő rendőr minden olyan esetben, amikor közlekedésrendészeti ellenőrzést végez, jogosult a jármű vezetőjét légzésminta adására kötelezni szonda alkalmazásával. Az egyén integritását ennél súlyosabban érintő intézkedésre (vér-, vizelet- és műtétnek nem minősülő módon egyéb minta adása) azonban már csak valamely többlettényállás fennállása esetén van mód, például bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja esetén vagy ha az intézkedés alá vont személy nem hajlandó a szondát megfújni.”

Megállapítható tehát, hogy a r. zászlós az Rtv. 44. §-a (1) bekezdésének c) pontjára figyelemmel a megfelelő jogalap birtokában, és a Lion típusú alkoholszonda alkalmazásakor az arra rendszeresített, megfelelő eszközzel kötelezte légzésminta adására a panaszost. A Testület elfogadta a rendőri jelentés által megfogalmazott azon további indokot és célt, miszerint az ittas járművezetők kiszűrése egy esetleges későbbi negatív következmény elkerülése érdekében szükséges, és ez a Testület álláspontja szerint ez elengedhetetlen is. Ezért a panaszossal szembeni alkoholszondás ellenőrzésre a **Testület álláspontja szerint jogszerűen került sor, azzal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

3) A Testület ezt követően azt tisztázta, hogy a panaszos által kifogásolt szolgálati fellépéssel kapcsolatos jogszabályi előírásokat betartotta-e az intézkedő rendőr. A panasz kiegészítésében a panaszos ugyanis úgy nyilatkozott, hogy a rendőr intézkedés kezdetén nem mutatkozott be, és nem igazolta magát sem azonosító jelvénnnyel, sem szolgálati igazolvánnyal.

Az Rtv. 20. §-a tartalmazza a rendőri intézkedés során a rendőr azonosítására vonatkozó rendelkezéseket, amelynek az a célja, hogy a rendőri intézkedések, eljárások során minden esetben kétséget kizáróan azonosítani lehessen az eljáró rendőrt. Ennek ugyanakkor nem lehet olyan hatása, hogy az intézkedést akadályozza. A 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt intézkedése során vagy az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt, minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni.

A rendőri intézkedés alakításait tovább részletezi a Szolgálati Szabályzat 4. §-a, amely szerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszagnak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr továbbá az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

A panaszos kifogása arra terjedt ki, hogy az intézkedő körzeti megbízott nem mutatkozott be, és nem igazolta magát sem azonosító jelvénnnyel, sem szolgálati igazolvánnyal. A panaszos hozzátette, hogy a rendőr nevét csak a rokonaitól tudja. Megjegyzendő, hogy a panaszbeadvány és a rendőrségi iratok egyezően tartalmazzák azt az elemet, hogy a panaszos az intézkedést követő napon, a rendőr lakásánál az azonosító számát kérte el elsősorban. Ugyanakkor a rendőri jelentés a vizsgált, konkrét intézkedés kapcsán arról számolt be, hogy a rendőr a napszagnak megfelelő köszönéssel, tisztelgéssel és bemutatkozással kezdte meg az intézkedést, azonosító jelvénye pedig jól láthatóan ruházatán volt.

Az, hogy az intézkedő körzeti megbízott eleget tett-e jogszabályban foglalt azonosítási kötelezettségének – a bemutatkozás kapcsán – fent ismertetett ellentmondó állítások feloldhatatlanságára tekintettel nem volt megállapítható, mint ahogy az sem, hogy ezáltal sérült-e a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A jogszabály értelmében a rendőr köteles az azonosító számát is közölni az érintettel, ugyanakkor jelen esetben a r. zászlós úgy nyilatkozott, hogy az jól láthatóan a ruházatán volt. Az intézkedés másnapján a panaszos a rendőr otthonánál elsőként az azonosító számára volt kíváncsi, amelyet a rendőri jelentés sem cáfol. Testület megítélése szerint ez a körülmény is a panaszos állítását erősíti, **ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az azonosító szám közlésének elmulasztása miatt.**

4) A panaszos sérelmezte, hogy őt nem tájékoztatták a panasztétel lehetőségéről.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésének második mondata rögzíti az Rtv.-ben foglalt panasztétel lehetőségeiről való kioktatás kötelezettségére vonatkozó előírást a következő módon: „az Rtv. V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.”

A körzeti megbízott jelentésében úgy nyilatkozott, hogy – ugyan a panaszos az intézkedést követően a helyszínen annak tényét, hogy panasszal kíván élni vele nem közölte – a panasz lehetőségéről tájékoztatta a panaszost és a jelenlevőket.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítási eszközökkel a panaszosi állítás és a rendőri cáfolat között meghúzódó ellentmondást feloldani nem tudta, **ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogának megsértése nem volt megállapítható.**

5) A panaszos az intézkedő rendőr fellépésével összefüggésben arról számolt be, hogy ugyan a rendőr normális hangnemben kezdte meg intézkedését vele szemben, később mégis gúnyolódva, hangját erőlyesen felemelve magyarázta el a panaszosnak, hogy miképpen kell az alkoholszondát használni, és láthatóan az sem tetszett neki, hogy a panaszos testvére segítséget nyújtott a tartozékok bemutatásakor.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható a határozott, ám udvarias és kulturált fellépés.

A Testület gyakorlata és korábbi megállapításai szerint ez a jogszabályhely olyan kötelezettséget ró a rendőrségre, miszerint az intézkedő rendőröknek a fennálló pozitív, tehát alapjogvédelmi kötelezettségen túl, tartózkodniuk kell minden olyan magatartástól és cselekménytől, mely az Rtv. 15. §-ának összevetésében is – az intézkedéssel szükségesen vagy elkerülhetetlenül együtt járó jogkorlátozás mértékén

túl – indokolatlan vagy szükségtelen vagy akár túlzott jogsérelmet okoz az intézkedés alá vont állampolgárok alapvető jogaiban, így különösen emberi méltóságukban (pl. udvariatlan, megalázó hangnem, durva bánásmód).

A panaszosi állítással szemben a körzeti megbízott jelentésében annak adott hangot, hogy az intézkedés során – figyelemmel arra is, hogy rendőrként egyedül volt jelen, a járműben öten ültek és az egyik utas indulatosan viselkedett – kiemelten szem előtt kellett tartania a Szolgálati Szabályzat 4. §-ának (4) bekezdésében foglaltakat, mely szerint „a rendőri intézkedés közben körültekintően kell eljárni. A rendőrnek arra kell törekednie, hogy megelőzze, hogy megtámadják, lefegyverezzék, figyelmeztet a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják”. Ezt azzal egészítette ki, hogy intézkedése során végig kultúrált hangnemben beszélt a panaszossal és a többi jelen levővel is, sértő kijelentéseket nem tett. Sőt mi több a rendőr arról számolt be, hogy a panaszos testvére volt az, aki mindvégig beleszólt az intézkedésbe, sérelmezve a velük szembeni rendőri fellépést, amely megjegyzések egyre indulatosabbak voltak.

A Testület az állítások közötti ellentétet a panaszos ezen kifogása kapcsán sem tudta feloldani, ezáltal pedig nem volt megállapítható a panaszos emberi méltóságának megsértése.

6) A Testület végül vizsgálta a panaszos által ismertetett azon körülményt, miszerint az intézkedés befejezése után a rendőrautó követni kezdte, majd miután megelőzte őt, előtte haladt, és többször hirtelen belassított, ami többszöri hirtelen fékezésre kényszerítette a panaszost.

A Testület utalni kíván arra, hogy az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése értelmében „a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni [...]”. A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 26. §-ának (5) bekezdése alapján „nem szabad a járművel indokolatlanul olyan lassan haladni, hogy az a forgalmat akadályozza”, míg a 27. §-ának (1) bekezdése értelmében „járművel másik járművet csak olyan távolságban szabad követni, amely elegendő ahhoz, hogy az elől haladó jármű mögött – ennek hirtelen fékezése esetében is – meg lehessen állni”.

A rendőrség állományába tartozó személyektől a fenti követelmény ismeretében különösen elvárható, hogy feladatuk ellátása során az irányadó jogszabályi rendelkezésekre, köztük a KRESZ előírásaira figyelemmel legyenek. A Testület ugyanakkor felhívja a panaszos figyelmét arra, hogy annak megállapítására, hogy a rendőr feladataik teljesítése során megszegte-e a közlekedési előírásokat a jelen állásfoglalás III. részének 1) pontjában ismertetett jogszabályokra tekintettel nincsen felhatalmazása, annak eldöntése – amennyiben a panaszos a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 82. §-a alapján szabálysértési feljelentéssel él – az arra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szabálysértési hatóság feladata.

A panaszeljárásban ugyanakkor a Testület értékelheti azt, hogy a szabálysértési tényállásszerűséget adott esetben megalapozó rendőri fellépés egyúttal megvalósítja-e valamely alapvető jog megsértését. A konkrét esetben ez azt jelenti, hogy – amennyiben elfogadjuk a panaszos állítását – a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy a körzeti megbízott az intézkedést követően a panaszos követésével, majd a panaszos előtti többszöri belassítással megsértette-e a KRESZ hivatkozott rendelkezéseit. Mivel azonban a rendőr magatartása – akár a szabálysértési gyanú fennállása nélkül is – alkalmas lehetett arra, hogy a panaszos biztonságos közlekedését veszélyeztesse, ezáltal pedig arra, hogy a panaszos testi épséghez, fizikai integritáshoz, személyi biztonsághoz való alapjogát korlátozza. Ezért a panaszos sérelmének ezen vonatkozását kellett tisztáznia a Testületnek.

Bár az Rtv. 92. §-a bekövetkezett jogsértésről beszél, a Testület a rendelkezést kiterjesztően alkalmazza azokra az esetekre is, amikor a rendőrség tevékenysége következtében valamely alapjog sérelmének közvetlen és nagyfokú veszélye áll fent, hiszen a rendőrség működésével szemben alapvető követelmény, hogy az ne veszélyeztesse az állampolgárok alapvető jogait, amint az – az állásfoglalás III. rész 5) pontjában ismertetett – az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdéséből is következik.

A veszélyeztetés mértékének szempontjából az bír jelentőséggel, hogy egyrészt a rendőrségi gépkocsi milyen távolságban haladt a panaszos után, másrészt pedig az, hogy amikor már a panaszos gépjárműve előtt közlekedett a rendőr, mi indokolta a lassan haladást és azzal mennyiben akadályozta a forgalmat, konkrét esetben a panaszos haladását. A rendőri tájékoztatás arról adott számot, hogy mivel a panaszossal szembeni intézkedés során szankcionálható jogsértés nem volt tapasztalható, így az intézkedést befejezte. Az intézkedés befejezése után a panaszost megkérte a rendőr, hogy biztosítsa a részére a szabad továbbhaladást, mivel ő a járművével a tolatás közben az úttesten kissé oldalirányban állt meg. Ezen kérésnek a panaszos eleget tett. A rendőri iratok a panaszos által ismertetett további körülményekről nem tartalmaztak információt.

A Testület ezért nem tudta megállapítani azt, hogy a rendőr közlekedés során tanúsított magatartása kapcsán sérült-e a panaszos testi épségéhez és személyi biztonsághoz való joga.

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panasz egyes elemei kapcsán nem volt hatásköre eljárni; a közlekedésrendészeti intézkedés és az annak keretében foganatosított további intézkedésekre jogszerűen került sor; ugyanakkor nem volt alapjogsérelem megállapítható a rendőr bemutatkozása, hangneme és az intézkedés befejezését követően tanúsított magatartása vonatkozásában, valamint az sem volt megállapítható, hogy tájékoztatta-e rendőr a panaszost a panasztétel lehetőségeiről. Csekély mértékben sérült azonban a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azzal, hogy a körzeti megbízott

elmulasztotta közölni azonosító számát, ezért az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2010. december 15.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület